



КАНАРЧЕ

БЮЛЕТИН ЗА КРАСОТАТА, ВЯРАТА И БОРБАТА

ТОВА СМЕ НИЕ

Петър Петров е роден през 1985 в гр. Карлово. Завършил е средното си образование в „Професионална Гимназия по Строителство Архитектура и Геодезия“ – Пловдив, а след това и магистратура със специалност „Ландшафтна Архитектура“ през 2009 г. в „Лесотехнически университет“ – София. От 2008 г. е основател и управител на фирма „ВИП ГАРДЕНС ООД“, която се занимава с пълен инженеринг в сферата на ландшафтната архитектура. През 2020 г. е носител на наградата „Люсиен Шевалас“ за реализиран проект с принос към екологията и опазване на зелената система в Пловдив. През 2021 г. печели второ място и в националния конкурс „ЛАНДШАФТЕН АРХИТЕКТ НА ГОДИНАТА 2020“ за проекта „ПАРК 110 ГОДИНИ БОТЕВ ПЛОВДИВ“.

Пешо, името ти нашумя особено много преди няколко месеца с развитието на проекта „Парк 110 години Ботев Пловдив“. Разкажи ни как се роди идеята?

Беше една зимна вечер, когато с мен се свърза Бойчо Попов и ми разказа, че от покойния Тоско Бозаджийски има идея за засаждане на дървета по случай предишната годишнина на клуба. И ме попита дали искам да се включа в група, която организира тази инициатива. Не се замислих и за минута - и се включих. Сред членовете на групата се обсъждаше възможността „Гората на Ботев Пловдив“ да бъде засадена така, че да наподобява паркова обстановка.

Изключително много ми допадна идеята за това да не се търси традиционна и евтина PR акция за засаждане на определена растителност, а да се потърси



**АРХ. ПЕТЪР ПЕТРОВ:
3D ПРОЕКТИРАНЕТО НА
„ПАРК 110 ГОДИНИ
БОТЕВ“ БЕ НАЙ-
СЛАДКИЯТ МИ ТРУД**

по-устойчив и по-качествен метод за постигане на тази цел. Малко след това направихме среща на базата, за да обсъдим къде би било подходящо място за подобна инициатива. Тогава предложих на групата да ми даде 10-тина дни, за да подготвя идеен проект, с който да разкажа моите представи за бъдещите зелени площи. Не ми трябваше много време, за да узрее концепцията за „Мемориален комплекс“, възхваляващ вековната история на клуба. Първите няколко дни ми беше трудно да превключа на вълна от залесителна акция към проектирането на 7-декаров парк, защото знам, че едното ще изисква сериозен финансов и времеви ресурс. Въпреки това като проектант винаги съм се опитвал да извадя максимума от една площ и смело да разгъна идеята си върху нея.

Затова една сутрин се събудих и реших, че или ще проектирам парк, както си е нужно, или няма

да правя нищо. След това вече беше лесно - идеите идваха една след друга, а аз само трябваше да създам концепцията за проекта с тях. След това го представих на членовете в групата и го презентирахме, и мисля, че се възприе много добре. След презентацията дойде по-трудната част с изчертаването в детайли на проекта, както и визуализирането в 3D, но да си призная, това беше най-сладкият труд, който съм полагал!

Не след дълго трудът бе възнаграден, защото проектът ни спечели второ място в националния конкурс „ЛАНДШАФТЕН АРХИТЕКТ НА ГОДИНАТА 2020“, а това засвидетелства и ландшафтно-архитектурните качества на бъдещия парк! Сега, шест месеца по-късно, сме на път към стартиране на изпълнението, а както съм казвал на много приятели, можете да сте сигурни,

че няма да спра да работя, докато не го завършим.

Отскоро си член на Сдружението. Какво те мотивира да си част от тази общност?

От доста време съм мераклия да стана член на Сдружението, но така и не се включвах. Работата с членове на Сдружението покрай проекта за парка и участието ми в „Гражданския съвет“ ме вдъхновиха да стана и член на тази организация, за да мога да помагам за това Ботев Пловдив да отиде не там, където го познаваме, а много над това! В крайна сметка Теодор Бочев бе човекът, който ми помогна, за да стана днес член на Сдружението. Радвам се, че вече съм част от тази структура, защото мисля, че тя представлява много решителна и интелигентна формация на привърженици и граждани, които могат да застанат зад една цел.

На мнение съм, че отсъствието на граждански организации, обединени в общи цели в обществото ни, е голям пропуск. Сдружението може да бъде давано за пример в тази посока!

Задаваме два еднакви въпроса на всички фенове, които интервюираме – кои са любимият и най-неприятният момент за теб, свързани с Ботев?

Много труден въпрос, защото не са един и два и то в двете посоки. Въпреки спечелването на купата през 2017 г., което определено ще запомня, няма да го сложа на първо място, защото никога за мен не е било толкова важно Ботев да печели трофей. Да, много съм го искал, но не е това причината да съм ботевист. По-скоро един от най-радостните ми спомени и моменти е този когато в първия кръг от престоя ни във „В“ Група вкарахме гол на Асеновец в 85-тата минута, за да победим с 2:1. Там някъде за мен Ботев Пловдив тръгна нагоре, след мъките и борбите ни срещу Христолов, след изваждането ни от „А“ група, след 6 месеца без първи отбор, там някъде клубът ни пое нагоре. А тази малка победа си я бяхме заслужили ние - привържениците на Ботев Пловдив - с дългогодишните ни борби за клуба! После дойдоха и успехите, и провалите.

Ще си позволя и да добавя и второто полувреме в Бургас срещу Астана!

ОБАДИХ СЕ НА САШО ДИКОВ В 7 СУТРИНТА, ЗА ДА ГО ПРАТЯ ДА СНИМА ТРАНСПАРАНТИТЕ ПРОТИВ ХРИСТОЛОВ В СОФИЯ



Не съм човек който да се задълбава в неприятните спомени, но определено един от най-неприятните моменти за мен беше нулевото равенство с Берое в последния мач на „Колежа“. Много ми се искаше подobaващо да изпратим стадиона и някак не останах с впечатление, че това означаваше нещо по-особено за отбора и треньорското ръководство. Сега, толкова години по-късно ми, този момент ми става все по-неприятен!

Кой е любимият ти наш футболист (на всички времена). А в моментния отбор?

Без съмнение любимият ми футболист за всички времена е Коце Видолов! А в моментния отбор няма как да кажа друго име, освен на Тодор Неделев!

Кой беше първият ти мач на Ботев и кой е този, който се е запечатал най-силно в съзнанието ти?



Първият ми мач на Ботев беше дебютът на Наско Сираков на Колежа, беше срещу ЦСКА и победихме с 4:3. Баща ми ме заведе с едно комшийско дете. Мачът беше интересен, стадионът - пълен, този невероятен, "този фантастичен" Боби Михайлов беше резерва, победихме, радвахме се!

Прекара доста време и в София, беше активен член на местната организация. Какви са ти най-щурите спомени от там?

Там не бяха едно и две, но най-любим ми остава моментът, в който се обадих на Сашо Диков в 7 сутринта, за да го пратя да снима транспарантите против Христолов, които опъвахме цяла нощ из София. Любимият от 10-та транспаранти ми беше – „ВЪРНЕТЕ КИРОВ, ВЗЕМЕТЕ ХРИСТОЛОВ“ във времената на отвличанията и съвпадна с отвличането на бизнесмена Киро Киров. Тази акция беше много важна, защото пренесе борбата с ДХ и в столицата. Едва тогава медиите започнаха да обръщат все повече внимание на проблема, стигна се до там дори да се подиграват на Христолов в национален ефир. Слави Трифонов на няколко пъти се шегува с него, а „Господари на ефира“ му връчиха златен скункс!

Как прекарваш свободното си време?

За жалост свободното време все повече започва да ми липсва, но се опитвам да отделям повече внимание на дъщеря си, която е на 4 годинки. Занимавам я с хобитата ми и се опитвам да ѝ ги предам. Любители сме на ЖП моделизма и обичаме да сглобяваме ЛЕГО сетове. Детето расте бързо и вече не ме пуска сам на мачове, а иска да я взимам с мен, за да пеem ... О ВИВА, КАНАРИ...

Даваме възможност на всеки интервюиран да назове едно има за следващо интервю. Кое е твоето желание за интервю с член на Сдружението?

Сигурно ще може да Ви заеме два цели броя, защото съм убеден, че човекът има интересни истории за разказване. Но несъмнено бих прочел с интерес интервю, взето от Радо Кошински!

СРЕЩА С ИСТОРИЯТА: КНИГИТЕ, ПОСВЕТЕНИ НА БОТЕВ

През 1982 г. историкът на Ботев Румен Минков публикува книгата си "70 години Ботев".

Тя е посветена на 70-годишнината на клуба и включва всичко за историята му. Изданието е първото в историята на Ботев, посветено изцяло на футболния клуб.

През 1987 г. по случай 75-годишнината на АФД Тракия излиза алманахът „75 години АФД Тракия 1912-1987“. В него има и интересни неща за историята на клуба, като са представени и всички други спортове, които се развиват в спортното дружество, както и класирането на световни, европейски първенства и Олимпиади. Естествено, има част и за футболния клуб.

През 1992 г. отново Румен Минков издава книга за историята на клуба. Тя е посветена на 80-годишнината и е със заглавие „80 години Ботев“.

Журналистът Антон Петров прави книгата „Звездни мигове“ през 2002 г. по случай 90-годишнината на клуба. Тя също разказва за историята на клуба.

През 2004 г. отново Антон Петров пише книгата „Ботев Пловдив в евротурнирите“. Книгата разказва историята на Ботев в европейските клубни турнири от дебюта на тима през 1962-а година.

През 2007г. следва изданието „95 години футболен клуб Ботев Пловдив“ отново на Антон Петров. Книгата отново разказва богато за

Като клуб със 109-годишна история е логично за Ботев да са излезли немалко книги, посветени на историята на клуба, или свързани с легендите на отбора. Бюлетин "Канарче" ще Ви представи книгите, които са посветени на клуба.

историята на клуба, като са отбелязани и всички играчи през различните сезони.

През 2010-а година Антон Петров прави още една книга за Ботев – „Неповторимите“, която е посветена за съперничеството между Ботев и Левски.

По случай 100-годишнината на Ботев през 2012г. излиза и изданието „100 годишен юбилей Ботев Пловдив“ на Румен Минков. Сборникът разказва за историята на тима, включва и глави за детско-юношеската школа, женския отбор, както и много подробна статистика.

Също в годината на 100-годишнината на клуба през 2012-а легендата на Ботев Георги Убинов – Графа пише книгата „Когато канарчетата стават орли“.

Тя е посветена на триумфа на Ботев в Балканската купа през 1972г. и е писана от първо лице, защото именно Убинов е в състава на тима по време на триумфа. Той е една от интересните легенди на Ботев, защото след футболната си кариерата се посвещава на изкуството – има издадени девет книги, освен това е и художник.

За съжаление Графа, както бе известен Убинов, си отиде от този свят през 2016-а година.

През 2013-а година излиза и първата биографична книга за легенда на Ботев. Става въпрос за биографията „От Марица и Ботев до Факети, Уембли и Мексико“ на един от най-бързите футболисти в България легендарният Георги Попов – Тумби.

Година по-късно през 2014-а излиза и книгата „Вратарят със Златната обувка“, посветена на легендата Георги Славков, който е единственият играч на Ботев, носител на Златна обувка. Автор на книгата е Антон Петров. За съжаление книгата не е автобиография на Славков от първо лице, защото няколко месеца по-рано през януари 2014-а година той ни напуска внезапно. Петров разказва за пътя на Славков от Стамболийски до Златната обувка. Има и доста снимки от личния архив на Славков, както и подробна статистика за всичките отбори, за които е играл.

През 2017-а година по случай 50-годишнината от шампионската титла на Ботев от 1967 г. излиза творбата на журналиста Диян Никифоров „Неповторимия шампион“. В нея има статистика за всички мачове на тима през шампионския сезон, както и описание за всеки, станал част от триумфа – от играчите до докторите. Това е и последната книга, която до момента е излизала за Ботев.

Заб. Бюлетин "Канарче" се извинява, ако е пропуснал някоя книга за историята на клуба.



BULTRAS FIGHT CLUB ОРГАНИЗИРА ПЪРВИЯ СИ ТУРНИР ОТ 10 ДО 12 ДЕКЕМВРИ

СДРУЖЕНИЕТО НАПОМНЯ: ИДЕ ВРЕМЕ ЗА ЧЛЕНСТВО



За съществуването си клубът е взел участие във всичките държавни първенства и международни турнири в България и до момента единадесет от бойците му са спечелили повече от 60 медала.

Състезателите на Bultras Fight Club винаги са в тройката на републиканските и международните турнири, в които участват, а клубът винаги е в топ 3 на отборното класиране.

Основатели на клуба са

От 10 до 12 декември Bultras Fight Club организира Държавно първенство по кикбокс в стил К1 и турнир по кикбокс за деца в стил лок кик.

Надпреварата ще се проведе в зала "Сила", а входът за зрителите ще е свободен.

Bultras Fight Club е на година и половина, клубът беше създаден на 1 февруари 2020 г., но бързо се превърна в един от водещите бойни клубове в България. В него тренират над 100 члена, а действащите състезатели са над 30.

Цветан Петров и Красимир Марински. В треньорската дейност и в организацията им помагат Христо Колев и Стойчо Марински.

Държавното първенство по кикбокс ще бъде и първото състезание, което се организира от Bultras Fight Club. То ще бъде и последно състезание за тази година.

А българската федерация по кикбокс гласува сериозно доверие на пловдивския клуб с даването на последното състезание за годината, което първоначално трябваше да се проведе в Бургас.



Сдружение ПФК "Ботев" напомня на всички свои членове, че е време за подновяване на членството за 2022 г. и заплащане на годишен членски внос, който остава непроменен - 200 лв.

Всеки привърженик на Ботев, може да стане член на Сдружението, следвайки процедурата, описана в секция *Стани Член* на сайта ни - botevplovdiv.org.

Основната цел на Сдружението е запазване на историята и традициите на Ботев Пловдив и осъществяване и подкрепа на различни инициативи, утвърждаващи ботевизма.

В тази връзка се провеждат регулярни месечни събрания на членовете и функционират различни работни групи.

Очакваме Ви!

НА ТОЗИ ДЕН...

29.11.1989 г. - На проведен пленум на клуба се възстановява името "Ботев".

04.12.2018 г. - Локомотив Пд - Ботев 0:2 - в мач от първенството, с незабравимия гол на Тодор Неделев от центъра на терена.

11.12.1985 г. - Ботев -Спартак Пл 7:2 - в мач от първенството.

Бюлетин Канарче е издание на Сдружение ПФК „Ботев“. Сдружението е юридическо лице с нестопанска цел. То е носител и пазител на историята и традициите на футболен клуб Ботев Пловдив.

Екип: Ангел Джорапов, Бойчо Попов, Валентин Видолов, Васил Златев, Георги Влашкинов, Георги Семов, Даниела Кашилска, Михаил Чомпалов.

За контакти: kanarche.press@gmail.com
botevplovdiv.org



Можете да подкрепите издаването на бюлетин Канарче или другите инициативи на Сдружение ПФК "Ботев" с дарение на банковата ни сметка:
IBAN : BG57TEXI95451004018000
BIC : TEXIBGSF